

Estompare

Nichita Stănescu

Din ce în ce te stingi, te ștergi
de peste sternul meu, faptura,
dira lucindă și, de melci,
tandra arsură.

Abia te țin într-un cuvânt,
ori în albastrul meu iris,
iarba-ncolțind dintr-un pământ
de somn, de vis.

Dacă-nchid ochiul, te strivesc în pleoape,
dacă respir, te-mping în aer,
neoglindito peste ape
tu, dulce vaer.

Ah, vine norul și mă șterge
cu un burete foarte rece.
Rămân ce-am fost, un tron de rege
din care ai plecat de mult...